

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 5ης Απριλίου 2017*

«Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου υποβαλλόμενης σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας — Αίτηση διεθνούς προστασίας υποβαλλόμενη από υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος δικαιούται επικουρικής προστασίας — Δυνατότητα εφαρμογής της διαδικασίας εκ νέου αναλήψεως»

Στην υπόθεση C-36/17,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Minden (διοικητικό πρωτοδικείο Minden, Γερμανία) με απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 2017, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 25 Ιανουαρίου 2017, στο πλαίσιο της δίκης

Daher Muse Ahmed

κατά

Bundesrepublik Deutschland,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, M. Βηλαρά, J. Malenovský, M. Safjan και D. Šváby, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: A. Calot Escobar

κατόπιν της απόφασης που έλαβε, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη σύμφωνα με το άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 17, παράγραφος 1, και των άρθρων 20 έως 33 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του Daher Muse Ahmed και της Bundesrepublik Deutschland (Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας), εκπροσωπούμενης από την Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Ομοσπονδιακή υπηρεσία μεταναστεύσεως και προσφύγων, Γερμανία, στο εξής: υπηρεσία μεταναστεύσεως), με αντικείμενο την απόφαση με την οποία η τελευταία απέρριψε την αίτηση ασύλου του D. Ahmed και διαπίστωσε ότι δεν συντρέχουν λόγοι απαγορεύσεως της απομακρύνσεώς του στην Ιταλία, τον ενημέρωσε ότι ήταν δυνατή η απομάκρυνσή του σε αυτό το κράτος μέλος εάν δεν εγκατέλειπε τη Γερμανία και του επέβαλε απαγόρευση εισόδου και διαμονής στη χώρα διάρκειας 30 μηνών από την ημέρα της απομακρύνσεως.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 604/2013

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 4 και 5 του κανονισμού 604/2013 έχουν ως εξής:

«(4) Τα συμπεράσματα του Τάμπερε προσδιόρισαν [...] ότι το [ενιαίο ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου] θα πρέπει να περιλαμβάνει, σε μία βραχυχρόνια προοπτική, ένα σαφή και λειτουργικό καθορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεων ασύλου.

(5) Μια τέτοια μέθοδος θα πρέπει να θεμελιώνεται σε αντικειμενικά και δίκαια κριτήρια τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Θα πρέπει, ιδίως, να επιτρέπει τον ταχύ προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο, προκειμένου να κατοχυρώνεται η πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες χορήγησης διεθνούς προστασίας και να μην διακυβεύεται ο στόχος της ταχύτητας κατά την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας.»

- 4 Το άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τα κριτήρια και τους μηχανισμούς προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας η οποία υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα [...]».

- 5 Το άρθρο 2, στοιχεία β' και γ', του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

[...]

β) “αίτηση διεθνούς προστασίας”: η αίτηση διεθνούς προστασίας όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο η) της οδηγίας 2011/95/ΕΕ [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ 2011, L 337, σ. 9)].

γ) “αιτών”: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο άπατρις που έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας, για την οποία δεν έχει ακόμη ληφθεί οριστική απόφαση».

- 6 Το άρθρο 18, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Το υπεύθυνο κράτος μέλος δυνάμει του παρόντος κανονισμού υποχρεούται:

[...]

- β) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24, 25 και 29, αιτούντα η αίτηση του οποίου τελεί υπό εξέταση και ο οποίος έκανε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος ή ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει τίτλο διαμονής στο έδαφος άλλου κράτους μέλους,
- γ) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24, 25 και 29, υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα ο οποίος ανακάλεσε την υπό εξέταση αίτησή του και έκανε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος ή ο οποίος ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους χωρίς τίτλο διαμονής,
- δ) να αναλαμβάνει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 23, 24, 25 και 29, υπήκοο τρίτης χώρας ή απάτριδα του οποίου η αίτηση απερρίφθη και ο οποίος έκανε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος ή ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει τίτλο διαμονής στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.»

7 Το άρθρο 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013 διευκρινίζει τα ακόλουθα:

«Η διαδικασία προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους μέλους κινείται μόλις υποβληθεί για πρώτη φορά αίτηση διεθνούς προστασίας σε ένα κράτος μέλος.»

8 Το άρθρο 23, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού αυτού ορίζει τα εξής:

«1. Όταν ένα κράτος μέλος στο οποίο ένα πρόσωπο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), έχει υποβάλει νέα αίτηση διεθνούς προστασίας, θεωρεί ότι είναι υπεύθυνο άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 5, και το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), μπορεί να υποβάλει στο εν λόγω κράτος μέλος αίτημα εκ νέου ανάληψης του εν λόγω προσώπου.

2. Το αίτημα εκ νέου ανάληψης υποβάλλεται το ταχύτερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση εντός δύο μηνών από την παραλαβή της σύμπτωσης Eurodac [...]

Εάν το αίτημα εκ νέου ανάληψης βασίζεται σε αποδεικτικά στοιχεία διαφορετικά από τα στοιχεία που ελήφθησαν από το σύστημα Eurodac, αποστέλλεται στο κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία υποβλήθηκε η αίτηση διεθνούς προστασίας κατά την έννοια του άρθρου 20 παράγραφος 2.

3. Όταν το αίτημα εκ νέου ανάληψης δεν υποβάλλεται εντός των προθεσμιών της παραγράφου 2, υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας είναι το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η νέα αίτηση.»

9 Το άρθρο 24, παράγραφοι 1, 2 και 4, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Όταν κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου πρόσωπο το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ) διαμένει χωρίς τίτλο διαμονής και στο οποίο δεν έχει υποβληθεί νέα αίτηση διεθνούς προστασίας θεωρεί ότι άλλο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 5 και το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), γ) ή δ), δύναται να ζητήσει από το άλλο κράτος μέλος να αναλάβει εκ νέου το εν λόγω πρόσωπο.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 6 παράγραφος 2 της οδηγίας 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών [(ΕΕ 2008, L 348, σ. 98)], όταν κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου διαμένει πρόσωπο χωρίς τίτλο διαμονής αποφασίσει να ερευνήσει το σύστημα Eurodac [...], το αίτημα εκ νέου ανάληψης προσώπου το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β) ή γ) του παρόντος κανονισμού ή

προσώπου το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο δ) και του οποίου η αίτηση για διεθνή προστασία δεν έχει απορριφθεί με οριστική απόφαση, υποβάλλεται το ταχύτερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση εντός δύο μηνών από την παραλαβή της σύμπτωσης Eurodac [...]

[...]

4. Όταν πρόσωπο το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του παρόντος κανονισμού και του οποίου η αίτηση για διεθνή προστασία έχει απορριφθεί με οριστική απόφαση σε ένα κράτος μέλος ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους χωρίς τίτλο διαμονής, το δεύτερο κράτος μέλος δύναται είτε να ζητήσει από το πρώτο να αναλάβει εκ νέου το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε να διεξαγάγει διαδικασία επιστροφής, σύμφωνα με την οδηγία 2008/115/ΕΚ.

[...]»

10 Το άρθρο 26, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού έχει ως εξής:

«Όταν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δέχεται [...] την εκ νέου ανάληψη [...] άλλου προσώπου όπως αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή δ), το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα κοινοποιεί στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο την απόφαση για τη μεταφορά του προς το υπεύθυνο κράτος μέλος και, κατά περίπτωση, για την απόφαση περί μη εξέτασης της αίτησής του για διεθνή προστασία. [...]»

Η οδηγία 2013/32/ΕΕ

11 Το άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60), προβλέπει τα εξής:

«Κατά την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας, η αποφαινόμενη αρχή εξακριβώνει καταρχάς κατά πόσον οι αιτούντες μπορούν να αναγνωρισθούν ως πρόσφυγες και, σε αντίθετη περίπτωση, εξακριβώνει κατά πόσον οι αιτούντες δικαιούνται επικουρικής προστασίας.»

12 Το άρθρο 33 της οδηγίας αυτής, με τίτλο «Περιπτώσεις απαράδεκτων αιτήσεων», έχει ως εξής:

«1. Πέραν των περιπτώσεων κατά τις οποίες μια αίτηση δεν εξετάζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, τα κράτη μέλη δεν οφείλουν να εξετάζουν εάν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις για διεθνή προστασία σύμφωνα με την οδηγία 2011/95/ΕΕ όταν μια αίτηση θεωρείται ως απαράδεκτη δυνάμει του παρόντος άρθρου.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεωρήσουν αίτηση για διεθνή προστασία ως απαράδεκτη μόνο εάν:

α) η διεθνής προστασία έχει χορηγηθεί από άλλο κράτος μέλος

[...]».

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

13 Στις 7 Δεκεμβρίου 2015, ο D. Ahmed ζήτησε άσυλο στη Γερμανία. Στη συνέχεια, υπέβαλε επίσημη αίτηση χορηγήσεως ασύλου στην υπηρεσία μεταναστεύσεως στις 30 Ιουνίου 2016.

- 14 Δεδομένου ότι από έρευνα στο σύστημα «Eurodac» προέκυψε ότι ο ενδιαφερόμενος είχε ήδη ζητήσει, στις 17 Οκτωβρίου 2013, διεθνή προστασία στην Ιταλία, η υπηρεσία μεταναστεύσεως ζήτησε από τις ιταλικές αρχές, στις 25 Αυγούστου 2016, να αναλάβουν εκ νέου τον D. Ahmed, σύμφωνα με τον κανονισμό 604/2013.
- 15 Με έγγραφο της 9ης Σεπτεμβρίου 2016, οι ιταλικές αρχές απέρριψαν αυτό το αίτημα εκ νέου αναλήψεως, με το σκεπτικό ότι ο D. Ahmed απολαύει επικουρικής προστασίας στην Ιταλία και ότι η ενδεχόμενη μεταφορά του έπρεπε, επομένως, να πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο των εν ισχύ συμφωνιών επανεισδοχής.
- 16 Με απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 2016, η υπηρεσία μεταναστεύσεως απέρριψε ως απαράδεκτη την υποβληθείσα από τον D. Ahmed αίτηση ασύλου, διαπίστωσε ότι δεν συνέτρεχαν λόγοι απαγορεύσεως της απομακρύνσεώς του στην Ιταλία, τον ενημέρωσε ότι ήταν δυνατή η απομάκρυνσή του σε αυτό το κράτος μέλος εάν δεν εγκατέλειπε τη Γερμανία και του επέβαλε απαγόρευση εισόδου και διαμονής στη χώρα διάρκειας 30 μηνών από την ημέρα της απομακρύνσεως.
- 17 Ο D. Ahmed προσέβαλε την απόφαση αυτή ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.
- 18 Το αιτούν δικαστήριο διατυπώνει αμφιβολίες ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής των διατάξεων του κανονισμού 604/2013 σχετικά με τη διαδικασία εκ νέου αναλήψεως στην περίπτωση υπηκόου τρίτης χώρας που απολαύει επικουρικής προστασίας σε άλλο κράτος μέλος.
- 19 Πάντως, εφόσον κριθεί ότι οι διατάξεις αυτές έχουν εφαρμογή σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, το εν λόγω δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν, σε τέτοια περίπτωση, αιτών άσυλο μπορεί να επικαλεστεί την παρέλευση των προθεσμιών για την υποβολή αιτήματος εκ νέου αναλήψεως του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 604/2013. Ζητεί, επίσης, να διευκρινιστούν ο τρόπος υπολογισμού των προθεσμιών αυτών και οι ενδεχόμενες συνέπειες της καθυστερημένης υποβολής αιτήματος εκ νέου αναλήψεως επί του προσδιορισμού του κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως ασύλου.
- 20 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Verwaltungsgericht Minden (διοικητικό πρωτοδικείο Minden, Γερμανία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Έχουν τα άρθρα 20 έως 33 του κανονισμού 604/2013 εφαρμογή στους αιτούντες άσυλο οι οποίοι ήδη τυγχάνουν επικουρικής προστασίας σε κράτος μέλος;
- Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:
- 2) Δύναται ο αιτών άσυλο να επικαλεστεί ότι λόγω παρελεύσεως της προθεσμίας υποβολής του αιτήματος εκ νέου αναλήψεως (άρθρο 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 604/2013) η ευθύνη έχει μεταβιβαστεί στο αιτούν κράτος μέλος;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, μπορεί επίσης ο αιτών άσυλο να επικαλεστεί μεταβίβαση της ευθύνης όταν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα εξακολουθεί να είναι διατιθέμενο να προβεί στην εκ νέου ανάληψή του;
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα, μπορεί από τη ρητή ή σιωπηρή συναίνεση (άρθρο 25, παράγραφος 2, του κανονισμού 604/2013) του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να συναχθεί ότι εξακολουθεί να είναι διατιθέμενο να αναλάβει εκ νέου τον αιτούντα άσυλο;

- 5) Μπορεί η δίμηνη προθεσμία του άρθρου 23, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 604/2013 να λήξει μετά την παρέλευση της τριμήνης προθεσμίας του άρθρου 23, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 604/2013, σε περίπτωση που το αιτούν κράτος μέλος αφήνει να παρέλθει διάστημα πλέον του μηνός από την έναρξη της τριμήνης προθεσμίας πριν απευθύνει αίτημα προς τη βάση δεδομένων Eurodac;
- 6) Θεωρείται υποβληθείσα η αίτηση διεθνούς προστασίας, κατά την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού, ήδη την πρώτη φορά που εκδίδεται πιστοποιητικό εγγραφής του ενδιαφερομένου ως αιτούντος άσυλο ή μόνον αφού η υπηρεσία μεταναστεύσεως λάβει το εν λόγω πιστοποιητικό ή το ουσιώδες περιεχόμενό του ή μόνον μετά την καταχώριση επίσημης αιτήσεως ασύλου; Συγκεκριμένα:
- α) Αποτελεί το πιστοποιητικό εγγραφής του ενδιαφερομένου ως αιτούντος άσυλο έντυπο ή πρακτικό υπό την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 604/2013;
- β) Αρμόδια αρχή, υπό την έννοια του άρθρου 20, παράγραφος 2, του κανονισμού 604/2013, είναι η αρχή η οποία είναι αρμόδια για την παραλαβή του εντύπου ή την κατάρτιση του πρακτικού ή η αρχή που είναι αρμόδια να αποφανθεί επί της αιτήσεως ασύλου;
- γ) Το έντυπο ή το πρακτικό θεωρούνται επίσης ότι έχουν παραληφθεί από την αρμόδια αρχή όταν κοινοποιείται σε αυτήν το ουσιώδες περιεχόμενό τους ή θα πρέπει να της έχει διαβιβαστεί το πρωτότυπο ή αντίγραφο του πρακτικού;
- 7) Δύνανται καθυστερήσεις μεταξύ της για πρώτη φορά υποβολής αιτήσεως ασύλου ή της πρώτης εκδόσεως πιστοποιητικού εγγραφής ενδιαφερομένου ως αιτούντος άσυλο και της υποβολής του αιτήματος εκ νέου αναλήψεως να έχουν ως αποτέλεσμα τη μεταβίβαση της ευθύνης στο αιτούν κράτος μέλος, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 604/2013, ή την υποχρέωση του αιτούντος κράτους μέλους να κάνει χρήση του παρεχόμενου από το άρθρο 17, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 604/2013 δικαιώματός του να επιληφθεί της εξετάσεως της αιτήσεως;
- 8) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως σε μία από τις εναλλακτικές περιπτώσεις του έβδομου ερωτήματος, ποιο είναι το χρονικό διάστημα μετά την πάροδο του οποίου δύναται να θεωρηθεί ότι το αίτημα εκ νέου αναλήψεως υποβλήθηκε με αδικαιολόγητη καθυστέρηση;
- 9) Θεωρείται ότι έχει υποβληθεί αίτημα εκ νέου αναλήψεως εντός της προθεσμίας του άρθρου 23, παράγραφος 2, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 604/2013 σε περίπτωση που το αιτούν κράτος μέλος αναφέρει στο αίτημα αυτό μόνον την ημερομηνία εισόδου στο έδαφός του και την ημερομηνία υποβολής της επίσημης αιτήσεως ασύλου, χωρίς όμως να αναφέρει και την ημερομηνία κατά την οποία υποβλήθηκε για πρώτη φορά αίτηση χορηγήσεως ασύλου ή την ημερομηνία κατά την οποία εκδόθηκε για πρώτη φορά πιστοποιητικό εγγραφής του ενδιαφερομένου ως αιτούντος άσυλο, ή είναι ένα τέτοιο αίτημα “ανίσχυρο”;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

- 21 Κατά το άρθρο 99 του Κανονισμού του Διαδικασίας, όταν δεν υπάρχει καμία εύλογη αμφιβολία ως προς την απάντηση που προσήκει στο υποβληθέν με αίτηση προδικαστικής αποφάσεως ερώτημα, το Δικαστήριο, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, μπορεί οποτεδήποτε να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.
- 22 Η διάταξη αυτή του Κανονισμού Διαδικασίας πρέπει να εφαρμοστεί στην υπό κρίση υπόθεση.
- 23 Λαμβανομένης υπόψη της εκδικάσεως της υπό κρίση υποθέσεως με την έκδοση της παρούσας διατάξεως βάσει του άρθρου 99 του Κανονισμού Διαδικασίας, παρέλκει η απόφαση επί της αιτήσεως εφαρμογής της ταχείας διαδικασίας.

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 24 Με το πρώτο ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινιστεί αν οι διατάξεις και οι αρχές του κανονισμού 604/2013 οι οποίες διέπουν, αμέσως ή εμμέσως, τις προθεσμίες υποβολής αιτήματος εκ νέου αναλήψεως έχουν εφαρμογή σε περίπτωση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κατά την οποία υπήκοος τρίτης χώρας υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας σε κράτος μέλος αφού προηγουμένως του χορηγήθηκε επικουρική προστασία από άλλο κράτος μέλος.
- 25 Πρέπει να τονιστεί συναφώς ότι οι εν λόγω κανόνες, οι οποίοι αποσκοπούν στο να ρυθμίσουν τη διεξαγωγή της διαδικασίας της εκ νέου αναλήψεως την οποία προβλέπει ο κανονισμός αυτός διασφαλίζοντας την υποβολή του αιτήματος εκ νέου αναλήψεως εντός εύλογης προθεσμίας, έχουν, εκ της φύσεώς τους, εφαρμογή μόνον σε περιπτώσεις κατά τις οποίες μια τέτοια διαδικασία μπορεί καταρχήν να κινηθεί εγκύρως κατ' εφαρμογήν του εν λόγω κανονισμού.
- 26 Το πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας εκ νέου αναλήψεως ορίζεται στα άρθρα 23 και 24 του κανονισμού 604/2013. Ενώ το άρθρο 24 του κανονισμού αυτού αφορά τις περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν έχει υποβληθεί νέα αίτηση διεθνούς προστασίας στο αιτούν κράτος μέλος, το άρθρο 23 του κανονισμού ρυθμίζει περιπτώσεις, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κατά τις οποίες έχει υποβληθεί τέτοια αίτηση στο ως άνω κράτος μέλος.
- 27 Από το άρθρο 23, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι, στις περιπτώσεις αυτές, η διαδικασία εκ νέου αναλήψεως μπορεί να αφορά μόνον τη μεταφορά προσώπων στα οποία αναφέρεται το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' ή δ', του ίδιου κανονισμού.
- 28 Οι τρεις αυτές διατάξεις αφορούν, αντιστοίχως, αιτούντες άσυλο η αίτηση των οποίων τελεί υπό εξέταση, υπηκόους τρίτης χώρας ή απάτριδες οι οποίοι ανακάλεσαν την υπό εξέταση αίτησή τους και υπηκόους τρίτης χώρας ή απάτριδες των οποίων η αίτηση απορρίφθηκε.
- 29 Δεδομένου ότι το γεγονός ότι υπήκοος τρίτης χώρας απολαύει επικουρικής προστασίας χορηγηθείσας από κράτος μέλος άλλο από εκείνο το οποίο προβαίνει στον προσδιορισμό του υπεύθυνου κράτους μέλους δεν έχει την έννοια ότι η υποβληθείσα από αυτόν τον υπήκοο τρίτης χώρας αίτηση τελεί υπό εξέταση ή ανακλήθηκε σε άλλο κράτος μέλος, πρέπει να εξακριβωθεί αν το πρόσωπο αυτό μπορεί να θεωρηθεί υπήκοος τρίτης χώρας του οποίου η αίτηση απορρίφθηκε σε άλλο κράτος μέλος.
- 30 Πρέπει, βεβαίως, να επισημανθεί συναφώς ότι το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 604/2013 δεν διευκρινίζει αν η απορριφθείσα «αίτηση» στην οποία αναφέρεται είναι αίτηση διεθνούς προστασίας ή αίτηση ασύλου *stricto sensu*.
- 31 Εφόσον η διάταξη αυτή νοηθεί ως αναφερόμενη στην απόρριψη αιτήσεως ασύλου, μπορεί ενδεχομένως να έχει εφαρμογή σε υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος απολαύει του καθεστώτος επικουρικής προστασίας, στον βαθμό που, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32, το καθεστώς αυτό μπορεί να αναγνωρισθεί μόνον αφού διαπιστωθεί ότι ο αιτών δεν πληροί τις προϋποθέσεις αναγνώρισεως του καθεστώτος πρόσφυγα.
- 32 Η ερμηνεία αυτή του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 604/2013 δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 33 Πράγματι, η εν λόγω ερμηνεία θα σήμαινε ότι ο νομοθέτης της Ένωσης χρησιμοποίησε, στη διάταξη αυτή, τον όρο «αίτηση» υπό περισσότερες διαφορετικές έννοιες, καθώς η αναφορά, που περιλαμβάνεται στην εν λόγω διάταξη, στο γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος «έκανε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος» παραπέμπει κατ' ανάγκην, λαμβανομένων ιδίως υπόψη του άρθρου 1 και του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, στην υποβολή αιτήσεως διεθνούς προστασίας.

- 34 Περαιτέρω, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, προκειμένου να ερμηνευθεί διάταξη του δικαίου της Ένωσης, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνο το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2013, Koushkaki, C-84/12, EU:C:2013:862, σκέψη 34).
- 35 Πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι το άρθρο 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 604/2013 ορίζει τον «αιτούντα» ως τον υπήκοο τρίτης χώρας ή τον απάτριδα «που έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας, για την οποία δεν έχει ακόμη ληφθεί οριστική απόφαση».
- 36 Ομοίως, καίτοι ο κανονισμός αυτός δεν ορίζει ρητώς την έννοια «αίτηση», εντούτοις στο άρθρο 2, στοιχείο β', ορίζει την έννοια «αίτηση διεθνούς προστασίας». Οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού χρησιμοποιούν εξάλλου, σε γενικές γραμμές, τους όρους «αίτηση» και «αίτηση διεθνούς προστασίας» αδιακρίτως, χωρίς καμία αναφορά, σε αντίθεση με τον κανονισμό (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ 2003, L 50, σ. 1), στην «αίτηση ασύλου».
- 37 Περαιτέρω, για τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου καθεστώτος σε πρόσωπο το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 604/2013 όταν το πρόσωπο αυτό δεν έχει υποβάλει νέα αίτηση διεθνούς προστασίας, το άρθρο 24, παράγραφοι 2 και 4, του κανονισμού αναφέρεται ρητώς στον οριστικό ή μη χαρακτήρα της απορριπτικής αποφάσεως της «αιτήσεως διεθνούς προστασίας» που υποβλήθηκε από το πρόσωπο αυτό.
- 38 Εξάλλου, το άρθρο 33 της οδηγίας 2013/32 διακρίνει σαφώς τις περιπτώσεις στις οποίες δεν εξετάζεται αίτηση διεθνούς προστασίας σύμφωνα με τον κανονισμό 604/2013, από εκείνες κατά τις οποίες η αίτηση αυτή μπορεί να απορριφθεί ως απαράδεκτη διότι «η διεθνής προστασία έχει χορηγηθεί από άλλο κράτος μέλος».
- 39 Επομένως, ο νομοθέτης της Ένωσης έκρινε ότι για την απόρριψη αιτήσεως διεθνούς προστασίας την οποία έχει υποβάλει υπήκοος τρίτης χώρας όπως ο αιτών άσυλο στην υπόθεση της κύριας δίκης απαιτείται απόφαση απαραδέκτου, σύμφωνα με το άρθρο 33 της οδηγίας αυτής, και όχι απόφαση μεταφοράς ή μη εξετάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 26 του κανονισμού αυτού, γεγονός που επιφέρει ορισμένες συνέπειες, ιδίως ως προς τα προβλεπόμενα μέσα παροχής ενδίκου προστασίας κατά της απορριπτικής αποφάσεως.
- 40 Το συμπέρασμα αυτό δεν είναι ικανό να παρεμποδίσει την εκπλήρωση των αναφερόμενων στην αιτιολογική σκέψη 5 του εν λόγω κανονισμού σκοπών, οι οποίοι αφορούν, αφενός, την κατοχύρωση πραγματικής προσβάσεως στις διαδικασίες χορηγήσεως διεθνούς προστασίας και, αφετέρου, τη διασφάλιση της ταχύτητας κατά την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, δεδομένου ότι υπήκοος τρίτης χώρας όπως ο αιτών άσυλο στην υπόθεση της κύριας δίκης απολαύει ήδη διεθνούς προστασίας.
- 41 Κατά συνέπεια, από το άρθρο 23, παράγραφος 1, του κανονισμού 604/2013, σε συνδυασμό με το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο δ', αυτού, προκύπτει ότι ένα κράτος μέλος δεν μπορεί εγκύρως να υποβάλει σε άλλο κράτος μέλος αίτημα εκ νέου αναλήψεως, στο πλαίσιο των διαδικασιών που θεσπίζει ο κανονισμός αυτός, υπηκόου τρίτης χώρας, όπως ο αιτών άσυλο στην υπόθεση της κύριας δίκης, ο οποίος υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας στο πρώτο κράτος μέλος αφού προηγουμένως του χορηγήθηκε επικουρική προστασία από το δεύτερο κράτος μέλος.
- 42 Ως εκ τούτου, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι οι διατάξεις και οι αρχές του κανονισμού 604/2013 οι οποίες διέπουν, αμέσως ή εμμέσως, τις προθεσμίες υποβολής αιτήματος εκ νέου αναλήψεως δεν έχουν εφαρμογή σε περίπτωση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κατά την οποία υπήκοος τρίτης χώρας υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας σε κράτος μέλος αφού προηγουμένως του χορηγήθηκε επικουρική προστασία από άλλο κράτος μέλος.

Επί του δεύτερου έως το ένατο ερώτημα

- 43 Κατόπιν της απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο δεύτερο έως το ένατο ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 44 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπíπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαινεται:

Οι διατάξεις και οι αρχές του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, οι οποίες διέπουν, αμέσως ή εμμέσως, τις προθεσμίες υποβολής αιτήματος εκ νέου αναλήψεως δεν έχουν εφαρμογή σε περίπτωση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κατά την οποία υπήκοος τρίτης χώρας υπέβαλε αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας σε κράτος μέλος αφού προηγουμένως του χορηγήθηκε επικουρική προστασία από άλλο κράτος μέλος.

(υπογραφές)